

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopolni naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravelem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Epilog po preloženih slavnosti Goriški.

V Gorici 24. novembra.

Obravnava zaradi lahonskih rogoviležev, ki se je vršila sredi tega meseca pri c. kr. okrožni sodnji v Gorici, in katero je v bistvu priobčil tudi „Slov. Narod“, je razkrila toliko snovi in strani, da je vredno poslednje natančneje ogledati si. Italijani relativno njim ugoden izid razsodbe, ker sta zatoženca oproščena, zasukavajo v svoj dobiček, in je imel v tem zmislu Goriški „Corriere“ že dva uvodna članka. Ta list, ki ga je sam državni pravdnik pred okrožno sodnijo razglasil kot organ posebne italijanske stranke v Gorici, se zdaj napihuje in spodbuja Italijane k vstrajnosti v dosedanjem postopanju nasproti Slovincem ter se postavlja ali prav za prav skriva v zavetje glavnega zagovornika pri obravnavi, češ, da bi bili Slovenci začetniki zdražb ob priliki nameravane pa ne izvršene slavnosti slovenskega društva. Po tem takem da so Italijani v položaji obrambe, in da se dosledno morajo tudi nadalje braniti, z drugimi besedami, da ne smejo dovoliti, da bi se Slovenci v Gorici količkaj ganili.

Isto lahonsko glasilo s pomočjo italijanskih in židovskih odvetnikov podprto in pisano, nema toliko poguma, da bi vsaj v kakem kotiči objavilo naklepe in dejanja zatožencev, katere je razsodba imenovane Goriške sodnije brez pridržka pripoznala in kot resnične potrdila. Italijani se torej veselí, da sta zatoženca njih stranke oproščena; glede na moralni udarec, ki jim ga je sodnijsko razkritje v zgodovino usililo, pa modro molče, po največ se boje, da bi vsled uložene pritožbe ničnosti najvišje sodišče še vendar utegnili tudi to veselje nekoliko pokazati.

Slovenci, katerih naravni čut sodi po dejanjih, pa ne po paragrafih kazenskega zakona, so seveda pričakovali soglasja v vseh delih tožbe tudi v razsodbi. Priprosti narod si stvari po svoje pojasnjuje, in če mu ni razsodba popolnem po volji, mu nikdo ne more zameriti. Ali isti narod tudi vé, da se mu je v preteklosti še veliko večja krivica godila, ko ni dobival nikakoršnega zadoščenja; on se tudi dobro spominja, da še pri tej priliki neso prišli na zatožno klop vsi, kateri so se s čuvanjem v prošlem poletji proti njemu zagrešili. Saj je sam državni pravdnik pritrdil, da žugalna pisma, pretilni napisi neso mogli priti v zatožbo, ker dotičnih hudodelnikov ni bilo moči zaslediti. V resnici je govorica o mnogotem še pripovedovala za časa nameravane slavnosti. Ali kljubu tem neugodnostim je slovenski narod na Goriškem zadovoljen, da je javna pravica vsaj pričela gibati se in da trud za ta del ni bil popolnem brezuspešen.

Državno pravdnništvo je odločno zatrdilo, da stvari ni preiskovalo s stališča narodnosti, ampak v kaznovanje občega zločinstva. Ono je sicer potrdilo s svojim prepričanjem, da je italijanska stranka delala proti Slovincem v ozadi, vsled česar so se kaznjivi naklepi z enakim dejanjem prošlega poletja porodili proti Slovincem, ali ono se je izrečao zavarovalo, kakor da bi zahtevalo v tožbi kazen zaradi pregreška proti narodnosti. Torej se je za preiskava in tožba vršila in osnovala na stališči, ki je nasproti slovenski narodnosti popolnem neutralno. Vsled tega je vsa obravnava toliko veljavnejša in pomenljivejša za Slovence.

Slovenci so bili prepričani in so po istem prepričanju tudi javno sodili in se pritoževali, da itali-

janska stranka jih nadleguje s krivico na vsako stran; ali naš narod nema prijateljev, kateri bi mu bili vsaj verovali. Tako pa je prišla neutralna moč na vrsto, ki je a priori brez vedenja ali spodbujanja od slovenske strani potrdila, o čemer je bil slovenski narod sam prepričan, in tako bo odslej ves svet vedel, da slovenski narod na Goriškem je hodil mirno in vedno postavna pota, a njegovo postavno gibanje je hotela in hoče italijanska stranka zatreti. Ta razsodba je razglašena po c. kr. varubih postave in tedaj neoporečna; mi jo zapišemo v knjigo našega razvoja z neizbrisljivimi črkami potomcem, kakor najprej sebi v pouk.

Ako kljubu tem dokazom Italijani stvari tako preobračajo, kakor da bi bili Slovenci njih narodnost dražili, jih odslej kot lažnike in obrekovalce zavrnemo z dokumenti, katere so nam neutralne sile, zaščitniki javnega reda v roke prostovoljno izročili. Sicer pa pozivljemo iste Italijane, naj nam dokažejo samo jeden čin, da mi proti njim izživalno postopamo in naj nas tirajo pred c. kr. pravico; drugače ostanejo nedosledni, ko nam itak nikjer ne prizanašajo in moramo, dokler nas ne denejo na zatožno klop, njih očitanje pred vsem svetom kot obrekovanje z vso odločnostjo zavračati.

Gledé na Goriško slavnost in vsled nje izvirajočo javno obsodbo hujskanja od italijanske strani, se nam zdi vedenje c. kr. politične oblasti jako čudno in nerazumljivo. Kakor smo varubom pravice po sodnijski obravnavi iz navedenih uzrokov hvaležni, jednako neumevno nam je, kako more c. kr. okrajno glavarstvo Goriško sodnijo za obravnavo poročati, da je moralo prvotni, že dovoljeni slavnostni program skrócić vsled tega, ker se je takrat italijanski del Goriškega mesta vznemiril. Mi smo po izjavah iste politične oblasti uverjeni, da je to vedela že takrat, od kod vznemirjenje prihaja, in če je to vedela, zakaj ni jednako poročala v Trst, kjer so Italijani po Goriškem županu vse dosegli, kar so s hujskanjem najprej po časaških, potem celo v mestnem starešinstvu Goriškem zahtevali.

Tako postopanje, ki se je nadaljevalo tudi pri drugi prošnji za slavnost, se nikakor ne ujema z javno obtožbo državnega pravdnika, da so Italijani

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Prvi del.

V.

(Dalje.)

— Da, saj je res to pomenjkanje bilo slabo. Po vseh mojih goljufljivih upih in zmotah v življenji prišel sem bil na deželo, in trdno sem bil sklenil, da je ljubezen zame končana, da ostane meni samo spolnovati dolžnosti starosti, na to pa dolgo niti mislil nesem, kako je to čuvstvo, koje čutim k vam in kam more privesti. Upal sem in nesem upal, zdaj se mi je zdelo, da le koketirate z menoj, sedaj se mi je zopet zdelo, da res ljubite, in sam nesem vedel, kaj hočem storiti. Po tistem večeru pa, ko smo hodili po vrtu, sem bil ves zbezan, moja sedanja sreča zdela se mi je preveč velika in nemogoča. Kaj bi bilo, ko bi si dovolil upati, ali bi ne bilo zastoj? To se ve, da sem mislil samo o sebi; kajti jaz sem grd sebičnež.

Umolknil je in gledal me.

— Sicer pa tudi ni vse neumnost, kar sem govoril tedaj. Mogel in moral sem se bati. Jaz od vas tako veliko vzamem, pa tako malo dam. Vi ste še dete, vi ste še rožica, ki se bode še razcvetala, vi ljubite prvi pot, a jaz . . .

— Da povejte mi resnico, rekla sem hitro, pa pri tej priči sem se začela bati njegovega odgovora. — Ne, ni treba, pristavila sem.

— Ali sem že kdaj ljubil poprej? kaj ne? rekel je, uganivši takoj mojo misel. — To vam lahko povem. Ne, nesem še ljubil. Nikoli nesem čutil nič podobnega temu čuvstvu . . . pa kakor bi mu bila pri tej priči neka britka misel šinila v glavo. — Ne, a tu mi treba vašega srca, da bi imel pravico ljubiti vas. — Mari ni trebalo poprej dobro premisliti, predno sem rekel, da ljubim vas? Kaj jaz vam dam? Ljubezen — to je res.

— Ali je to kaj malega? rekla sem in pogledala ga v oči.

— Kaj malega, za vas kaj malega, nadaljeval je. — Vi ste krasni in mladi! Pogostem ne spin po noči in mislim, kako bova živela vkupe.

Mnogo sem že preživel na svetu in zdi se mi, da sem še le našel, kar je treba za srečo. Tiho, mirno življenje v samotni na deželi z možnostjo de-

lati dobro ljudem, katerim je lahko delati dobro, ker dobrot neso vajeni, potem delo, delo, katero kakor se vidi, prinaša koristi, knjige, godba, ljubezen, k bližnjemu človeku, to je vsa sreča, o čem višjem nikdar nesem sanjal. In po vrhu vsega tega, taka družica, kakor ste vi, morda celo rodbina, in vse, kar si le more želeli človek.

— Res je to, rekla sem.

— Da za me, ki nesem več mlad, a ne za vas, nadaljeval je. — Vi še neste živeli, vi boste morde že drugod hoteli iskati sreče in jo morda tudi najдете. Vam se zdi, da je to sreča, ker me ljubite.

— Ne, jaz sem vedno želela tiho rodbinsko življenje, rekla sem. — In vi govorite ravno to, kar sem sama mislila.

Nasmehnil se je.

— To se vam samo zdi, draga moja. Pa kaj je to za vas. Lepi in mladi ste, ponovil je.

— In jaz sem se razsrdila, ker mi ni hotel verjeti in govoril, kakor bi mi bil očital mojo lepoto in mladost.

— Zakaj me vi tedaj ljubite? rekla sem jezno: — zaradi moje mladosti ali zaradi mene same.

hujskati začeli brez vsakega povoda, na podlagi izmišljenega sumničenja. Tukaj se je vlada sama ujela in z lastnim orožjem sama sebe pobija. Slovincem, slovenskemu društvu je ista vlada postavno vedenje pripoznala, a posledice je drugače izvajala: Slovence je pustila brez varnosti nasproti hujškačem. Nu, mi kažemo samo na nasprotje vladnega postopanja; doslednosti, vsled katere bi se bila vlada Slovincem pravična izkazala, nismo pričakovali, vedoč, kako se vlada na Primorskem.

Mi obžalujemo tako vedenje, ne toliko zaradi samih sebe, kolikor zaradi škodljivih nasledkov, ki se kažejo moralno neugodni nasproti vladi, še bolj pa nasproti državi.

Vlada se je hujškačem udala, s tem pa hujškače italijanske stranke v resnici k nadaljnjemu hujskanju nasproti Slovincem spodbudila in ukrepila. (Konec prih.)

Slovensko pevsko društvo.

V Mariboru 24. novembra.

Slovensko pevsko društvo imelo je včeraj, 23. t. m. svoj občni zbor v Mariborski čitalnici. Udeležba je bila dobra.

Najprej pozdravil je predsednik čitalnice Mariborske ude pevskega društva s prisrčnimi besedami, poudarjal važnost, katero bo imelo novo društvo za razvitek in napredek narodne stvari, ter kliče društvu: krepko naprej!

Iz poročila predsednika osnovalnemu odboru posnamemo, o namenu in pomenu slovenskega pevskega društva sledeče: Po svojih pravilih ima namen gojiti slovensko petje in glasbo. To bode društvo tudi storilo. Pevski zbori pa, ki se bodo prirejali sedaj tukaj, sedaj tam, dali nam bodo priložnost, da se mej seboj bolj spoznamo. Mejsebojno spoznavanje pa bode povsod omogočilo složno in zaradi tega krepko delovanje.

Pevskemu društvu pristopi lahko vsak, kar se pri političnih društvih na pr. ne more zgoditi, in kar je še največjega pomena, nežni spol temu društvu lahko pristopa kakor se je že zgodilo v Ptuiju in v Ormoži, kjer obstojijo mešani zbori. Želeti bi bilo, da bi se povsod tako zgodilo.

V prejšnjih časih se je slovensko petje mnogo bolje gojilo. Bili so nekdanji dijaški zbori, ki so daleč okrog sloveli. So še sedaj taki zbori, ali stavijo se jim zapreke, da se ne morejo tako lepo razvijati. Najlepše pesmice, ki žive še mej narodom, se bodo izgubile s časom, če se temu v okoliščinah ne pride. Z narodno pesnijo gine pa tudi narodna zavest; napak pa narodno petje narodno zavest širi in vzbuja. Slovensko pevsko društvo, bo delalo na to, da se mej narodom petje bolje in laglje širi.

Sedaj so se tu in tam osnovali mali pevski zbori. Ali da bi petje dobro organizirano bilo, to sedaj ni bilo možno. Pevsko društvo pa bode na to delalo, da se bode petje povsod pridno učilo. Vse slovenske pokrajine bomo prepregli z našim društvom in bomo vse pevske zbornice zvezali, kakor s kako mrežo.

Kako bode to društvo delovalo? Ali bi naj bilo društvo zveza jedrskih pevskega društva? Ne, vsaj taci pevske društva ni bilo, zatoraj ni bilo moči osnovati „zveze slovenskih pevskega društva“.

— Ne vem, pa ljubim vas, odgovoril je in upri v me svoj bistri in ljubeznivi pogled.

Ničesar nesem odgovorila in nehoti sem mu gledala v oči. Pri tej priliki se je nekaj čudnega zgodilo z menoj; z začetka sem nehala videti vse, kar me je okroževalo, potem je njegov obraz izginil spred mene, samo oči so se bleščale pred mojimi očmi, potem se mi je zdelo, da so se te oči k meni približale, in vse se mi je zmešalo, nič nesem videla, morala sem zamižati, da sem se odtrgala od veselja in strahu, katerega je napravljala na me ta pogled.

Na dan pred mojo svatbo se je zjasnilo vreme. Po dežji, ki se je začel še po letu, naredil se je prvi hladni in svetli jesenski dan. Vse je bilo mokro, svetlo in hladno in na vrtu se je pokazal prvi jesenski prizor, porumenelo in obletavajoče listje. Nebo je bilo jasno, hladno in blede. Šla sem spat srečna od misli, da bode na dan moje svatbe lepo vreme. Drugi dan sem se prebudila ob solčnem vzhodu in misel, da je že danes . . . me je iznenadila in prestrašila, šla sem na vrt. Sonce je baš izšlo in njega žarki so prihajali skozi orumenele in obletele lipe drevoreda. Steza je bila posuta s suhim listjem. Nagubančeni grozdi jerebika so že bili porudeli in obdajalo jih je le redko že od mraza poparjeno

Društvo bode naovak delovalo, ono si bode pevska društva ustvarjalo!

Ali je misel slovenskega pevskega društva praktično izvršljiva? Prepričali smo se ob priliki velike slavnosti v Mozirji, da je. Povsod so se pevci vadili iste pesni, tamkaj skupaj stopili, ter vsi ubrano isto pesem zapeli, kakor, da bi se skupaj bili učili.

Za sedaj naj bode društvu sedež v Ptuiju, kjer se bo tudi določevalo, katere pesni se bodo pele, pri kakaj večji slavnosti, kjer bo došlo več pevskega zborov skupaj. Vsakemu pevcu se pošljejo note, da se doma uči, potem stopijo pevci jednega okraja skupaj, ter to pesen skupno zapojejo. Predno je veliki pevski zbor, kjer imajo vsi pevci nastopiti gre kapelnik v vsak okraj, ter ima s posamičnimi pevci v istem okraju glavno vajo, da se pevci njegovemu vodstvu privadijo. To se zgodi v vseh okrajih, tako da skupne glavne vaje skora niti treba ni; vsi pevci bodo isto pesen dobro zapeli. Zbor bode velikanski, kakoršnega sedaj Slovenci ne zmoremo.

To društvo bode nekak mejnik, pri njem naj neha malomarnost in mlačnost, za narodno reč, katera sedaj žalibože še vse preveč prevladuje, zaradi česar se narodna zavest vse prepočasno razvija; pri njem pa se naj tudi zopet začenja krepko delovanje, kajti dela nas še čaka obilo!

Iz poročila tajnikovega poizvemo, da broji društvo do sedaj 109 udov. Med temi sta 2 ustanovnika, namreč g. D. Raič in g. Miha Vošnjak (ustanovnik jo, ki plača jedenkrat za vselej, ali v dveh obrokih 25 gld.) 68 izvršujočih (ti plačajo 1 gld. na leto) društvenine, ter sodelujejo pri pevske in glasbenih zborih, in 39 podpornih (ki plačujejo 2 gld. na leto udov.

Poročilo blagajnikovo poučilo nas je, da ima društvo že tudi dobro gnotno podlago.

Pri volitvi odborove bil je voljen g. Pirnat v Ptuiju predsednikom; kot odborniki so bili voljeni gg. dr. Gross, Romih, Stergar in dr. Porekar v Ptuiju, G. Majcen v Mariboru, dr. Žižek v Ormoži, Valenta v Ljubljani, Škofljek v Savinjski dolini; kot namestniki gg. Lešnik in Čuček v Ptuiju, Treuensfeld v Ljutomeru, Marin v Brežicah, kot revizorja g. drd. Ploj, Fric in g. Suher.

Pevski zbor, katerega je priredilo slov. pevsko društvo, in o katerem bode gotovo kak večšak poslal obširno poročilo, pokazal nam je potem, da bo društvo tudi v resnici zmožno, da spolni, kar obeta, da ima vrle ude in spretno vodstvo.

Zatorej želimo, da najde „Slovensko pevsko društvo“ mnogo podpore v vseh pokrajinah slovenskih, posebno tudi na Kranjskem, kajti sveta dolžnost Slovencev na Kranjskem je, da podpirajo ostale Slovence, kateri stražijo mejo, ter morajo največje žrtve doprinesati za obstanek slovenskega življa. Naj posnamejo lep vzgled Čehov, ki svojih bratov na Moravskem in na Šteškem ne pozabijo, nego jim vedno pošiljajo znatne podpore (vide „Ustredne Matice skolske“).

Kdor je pevec, pristopi naj kot izvršujoč ud (letnina znaša potem 1 gld.), kdor pa ni pevec, pa bodi podpirajoč član, kar ga neznatno svoto 2 gld. na leto stane. Ako pa mu je Bog podaril obilno zemeljskega promovanja, pa bodi ustanovnik.

listje, georgine so se zgrbančile in počrnele. Slana je prvokrat pobelila blede trato in pohojeni lapuh okoli hiše. Na jasnem hladnem nebu ni bilo in tudi ni moglo biti nikakega oblaka.

„Ali danes? vprašala sem samo sebe in nesem verovala v svojo srečo. — Ali se jutri res ne bode več tukaj probudila, temveč v tujej Nikolskeji hiši s stebrovjem. Ali res ne bode več pričakovala in sprejemala njega in zvečer govorila s Katijo o njem? ali ne bode z njim več sedela pri glasovirju v Pokrovskega salonu? Mari ga ne bode več spremljevala in bala se zanj v temnej noči? In spomnila sem se, da je včeraj rekel, da je prišel poslednji pot. Katija me je prišla klicati, da grem pomerit svatbeno obleko in rekla je: za jutri; in jaz sem verjela jedno trenutje in znova sem začela dvojiti. Ali bode res od danes tam živela s taščo brez Nadježe, brez starega Gregorja, brez Katije? Ali ne bode poljubovala na noč varuhinje in slišala kako reče, prekrižavši me po starej navadi: lahka noč, gospica? Ali mi ne bo več učiti Sonije in igrati se z njo in skozi zid trkati zjutraj k njej ter poslušati njen krepki smeh? Ali danes postanem res tuja sami sebi in se mi odpre novo življenje uresničenja mojih nad in želj pred menoj? Ali bode za

Združenimi močmi podpirajmo vsi Slovensko pevsko društvo, da bode doseglo svoj blagi namen in delovalo na trajno korist in čast slovenskemu narodu!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. novembra.

Minister nauka in bogočastja je baje obljubil neke deputaciji českih židov, da bode vlada po novem letu predložila **državnemu zboru** zakon o urejenju pravnih razmer židovskih občin na Češkem. — Dunajski dopisnik uradnega lista „Gazeta Lwowska“ pravi, da je častno dolžnost sedanje državnozbornice večine v prihodnjem zasedanju rešiti pristojbniški zakon in zakon o urejenju duhovniških plač. — „Pokrok“ misli, da je skrajna potreba drugače razdeliti državnozbornice volilne okraje na Moravskem. Češki državni poslanci z Moravskega so to stvar dobro preudarili in pripravili potrebno statistično gradivo. Kako da vlada sodi o tem, se ne ve, a vsekako je mogoče, da ta zadeva pride že v prihodnjem zasedanju pred zbor. Slovenski državni poslanci, sedaj se bode vam ponudila prilika, predlagajte torej novo razdelitev volilnih okrajev na Štirskem in Koroškem, kjer je vsled umetno sestavljenega volilnega reda število slovenskih zastopnikov prikrajšano. — Čas opominja galske državne poslance, da se takoj z začetka sesije udeležijo polnoštevno zborovanja, da večina in vlada ne bosti imeli kakih neprijetnosti. To je tem bolj treba, ker vlada želi, da se skoro začne v zboru obravnavati o pristojbinskem zakonu. Med galske pa tudi mej nekatere druge državne poslance se je ugnezdila slaba navada, da radi pozabljajo, da jih je narod volil, da se udeležujejo zborovanja in zagovarjajo njega prava in koristi, ne pa da samo vlečejo diete.

Koroški sanitetni zakon se je začel izvajati. Dežela se je v ta namen razdelila v 41 sanitetnih okrajev. Vlada je v sporazumenju z deželnim odborom izdelala službene instrukcije in pristojbniške takse za okrajne zdravnike, katere bodo dobivali razen stalnih plač iz občinskih zakladov za zdravljenje ubozih.

Več veroučiteljev na **moravskih** realkah se je obrnilo na Brnskega škofa s spomenico, v kateri trdijo, da je potreba, da se tudi v višjih realnih razredih poučuje verouk po dve uri, ne pa le po jedno, kakor sedaj. Škofa prosijo, da bi to stvar sprožil pri prvi konferenci avstrijskih škofov, za njo se potegoval v deželnem zboru in jo zastopal pri cesarju.

Kakor smo ob svojem času poročali, je načelnik Peštanskega oglasbenega urada Daco izneveril precejšnjo svoto. S prva se je mislilo, da bode **ogerska** oblastva to stvar potlačila, pozneje se je pa vendar začela sodnijska preiskava in zapili so Dacza. Iz njegovih izjav se je pa pokazalo, da je bil v to stvar tudi zamotan drugi uradnik oglasbenega urada, bivši sodec kraljevega stola Szalay, in tudi tega je sedaj sodnija priprla.

Vnanje države.

Volitve za **rumunski** senat so pokazale, da bode opozicija o njem imela samo 6 poslancev. Vlada ima tedaj veliko večino v obeh zbornicah. Parlament se otvori jutri.

Na prošnjo **grške** vlade je Francija dovolila contreadmiralu Lejeune-u, da odide na Grško reorganizirati grško vojno brodogradnjo. Admiral bode seboj vzel več večjih sodelavcev.

Nemški konservativci nameravajo državnemu zboru predložiti načrt zakona o upeljavi borznega davka. Ta zakon bode gotovo vsprejet, ker ga bodo podpirali tudi katoliki in socijalni demokrati. —

vselej trajalo to novo življenje? Nepotrpežljivo sem čakala njega in težko mi je bilo biti samo s temi mislimi. Prišel je zgodaj, in še le po njegovem prihodu sem popolnem verjela, da sedaj bode njegova žena in ta misel mi je nehala biti strašna.

Pred kosilom smo šli v našo cerkev k črnej maši, ki se je brala za očetom.

„Ko bi sedaj on bil živ!“ mislila sem, ko sem se vračala iz cerkve in opirala na roko človeka, ki je bil najboljši prijatelj temu, o komer sem mislila. Mej molitvami, ko sem pripogibala svojo glavo k hladnim kamenitim ploščam tal, sem si tako živo predstavljala svojega očeta, verovala, da me razume njegova duša in blagoslovila moj izbor, da njegova duša plava nad nami in da čutim nad seboj njegov blagoslov. Spomini, nade, sreča in žalost so se zbirali v meni v jedno slovesno in prijetno čuvstvo, s katerim so se ujemali sveži, mirni zrak, tišina, praznina polja in blede nebo, s katerega so padali svetli, pa nemočni žarki, ki so skušali peči moja lica. Zdelo se mi je, da je ta, s komer sem hodila, razumel in delil z menoj moje čuvstvo. Stopal je mirno in molčé, pa njegov obraz, katerega sem včasih pogledala, kazal je nežalostno in neveselo resnost, ki se je ujemala s prirodo in z mojimi srcem. (Dalje prih.)

Alzacijski namestnik je zatrl tri časnike, ker so neki preveč napadali nemško vlado in izražali želje po zjedinenju s Francijo. Mi mislimo, da Nemčija s takimi nasilnimi sredstvi tudi ne bo pridobila simpatij prebivalstva 1870. l. pridobljenih dežel.

Najvišje sodišče je zavrglo volitve v Stockholm za švedski državni zbor, ker je volilo pet inozemcev, ki niso imeli volilnega prava. Nove volitve so razpisane za prihodnji mesec. Ovržene volitve so bile jako liberalne.

V Madridu govore, da se snideta španski in portugalski kralj pri otvorenju železnice od Salamanke do portugalske meje v sredi meseca novembra. Bodo li vladarja spremljali ministri, še ni določeno.

Za Afriko se vedno bolj zanimajo evropske države. Ne le da v Berlinu zboruje afriška konferenca, temveč tudi sicer se kaže nenavadno zanimanje. Papež neki hoče ustanoviti škofijo za ozemlje ob Kongu, Italija se bavi s pospeševanjem italijanske naselbine v Assabu. Rusija se je pa začela zanimati za Abesinijo. Ruski listi baš sedaj posebno poudarjajo, da so Abesinci pravoslavne vere in da Rusija mora ustanoviti prijateljske razmere s to državo. O Nemčiji se pa govori, da je prevzela protektorat čez sultanat Zinzabar.

Kakor se iz Kijev poroča, je nemška vlada naročila svojemu tamošnjemu generalnemu konzulu zahtevati, da se imenuje tudi jeden nemški zastopnik pri blagajnici egiptovskega dolga. Isto je neki storila tudi Rusija. — Egiptovski finančno ministerstvo je poslalo uradnika Tabia beja v Nilsko Delta, in mu naročilo z vso strogostjo iztirjavati zaostale davke. Kdor bi se branil plačati, mu brez oziroma konfiskovati poljske prideleke, živino in zemljišča. Razun tega bode vlada objavila imena vseh premožnejših posestnikov, kateri so pa še z davki na dolgu. — Vlada hoče iz zamorcev, ki so se vrnili iz sudanskih garnizij, osnovati rezervni policijski oddelke. — Sudansko ekspedicijsko zadevajo vedno nove neizgode. Ni dosti, da jo zadržujejo in nadlegujejo ustajniki, tudi druge neizgode jo hočejo pripraviti ob živem. Kakor je že čitateljem našega lista znano razsaja mej njenimi voli živinska kuga, iz Dongole se pa sedaj poroča, da so tudi bele mravlje jej uničile velike zaloge živež.

Dopisi.

Iz Gorice 25. novembra. [Izv. pop.] Zanimive so razmere v Gorici, da neso na mnogo strani tudi jako žalostne. Goriska c. kr. pošta ima večino uradnikov, ki ne umejo slovenski, kajti jemljejo v ta cesarski urad najrajsi take, ki pripadajo k italijanski narodnosti. Ali mej temi se je pri sodnijski obravnavi, katero je Vaš list razpravljal, našel tudi tak, ki more imeti pač čudne pojme o svojem stanu. Poklican kot priča, je povedal, da je bil pozno v noč z glavnim zatožencem in še drugimi tovarši skupaj. To pa je pomenljivo, po prislovcu: „Povej mi s kom se pečaš...“ Ko ga je sodnik vprašal, ume li slovenski, odgovoril je, da ne razume nič. Ob tej priliki je mahnil desnico proti levici in izrazil se z glesom tako zaničljivo, da se je vse občinstvo posmehovalo. Priliko je imel dvakrat tako zaničljivo izraziti se.

Tedaj uradnik v c. kr. službi sme drugo narodnost javno smešiti! Potem je lahko soditi, kako taki državni služabniki postujejo s slovenskim občinstvom. Ta stran je pač vredna, da si jo naši državni poslanci zapomnijo, in da minister baron Pino vender jedenkrat pomisli, kako se službe na Primorskih poštah podeljujejo, tam, kjer ima slovansko občinstvo veliko opravka. Tu bi bilo veliko povedati, pa danes naj zadostuje ta slučaj.

Z Dunaja 25. novembra. [Izv. dop.] („Slovansko pevsko društvo“) je sinoč nastopilo s svojo prvo „besedo“ v tem društvenem letu po programu, ki ste ga priobčili v sobotnej številki. Dobro ime, ali da govorim bolj točno, — dober glas slovanskih pevcev, v to društvo zbranih, mika in vabi slovansko gospodo našega mesta k sebi, in res so tudi sinočnji večer vsi prostori v koncertni dvorani „cvetličnega“ poslopja bili zasedeni in oziroma zastopljeni. Sovršeno petje, ki ima v tem društvu za natančnega in izglednega vodjo gospoda A. A. Buchto, očitalo se je ta večer v trije novih zborih, v Hajdrihovi „Hercegovski“, v Eisenhutovem „Putniku“, poklonjenem društvu samemu, in v srbski Havlasovi „Padajte bračo“; očitalo se je v osmospevih „Kalina, malina“ in „Devča“, katero je na slovaške besede zložil član društva, gosp. K. Jahoda; a veliko, največ pohvale si je pridobilo v Bendlovi „Dobrou noci“, v troglasnem ženskem zboru in v Bendl-Bazinovih „Križacih na morji“, v velikem, zmagovitem koralnem prizoru za mešani zbor. Konečno se je bilo vnetim voditeljem društva vender-le posrečilo, zbrati v raztresem Dunajskem mestu kolo slovanskih pevk in si-

nočni večer pokazal nam je to društveno novost v žensko-lepem svitu in najboljšim vspehom! Burne ovacije so donele lepi Čehinji, gospici M. Koerberjevi, ki je dvakrat nastopila s svojim prekrasnim sopranom in to v romanci Thomasovi „Zda znaš ten kraj“ ter v Novotnovih salonskih pesnih „Srce me“, „Rozhodná divčina“. Občudovana bila je igra na klavirju, prednašana po gospodu Jos. Laborji, Čehu in komornem pijanistu nekdanjega kralja Hanoverskega. Umetelnik je slep, slep je že prišel na svet, a kdor ga vidi, s kakim globokim, zamoveselim občutkom igra, ta si misli: Ubožec, ti si vender-le jako, jako bogat! — Po vsem se mora reči, da ima „Slovansko pevsko društvo“ s sinočnjim večerom jeden slaven večer več in da je z njim pokazalo, koliko več zanimanja je še vredno od strani slovanskega sveta v avstrijski prestolnici. — Po besedi godla je kapela polka „vojvode Parmanskega“ št. 24 in začeli so se plesiti — plesni venčki. Pletenja je bilo ob zori komaj konec. Seveda je bilo gospodom treba gledati, da se poplača damam ljubeznivost, s katero so sinoč prvič nastopile pred slovanskim občinstvom in tako večera ne napravljale samo slavnega, nego tudi — lepega.

Domače stvari.

— (Gosp. Fran Folnegovič) nas je naprosil, naj objavimo, da je prišel v privatnem poslu v Ljubljano, a da je to priliko porabil, da se kot mestni odbornik mesta Zagreba seznani z organizmom mestne uprave Ljubljanske.

— (Novi koleki. — Slovenske menjice.) Kakor smo že omenili, dobimo z novim letom zopet nove koleke, ki se bodo od sedanjih razločevali le po barvi in po letni številki, imeli bodo namreč spodaj številko 1885. To se sedaj že nekaj let ponavlja, da dobivamo vsako drugo leto nove koleke. Ker je pa dosedanja skušnja pokazala, da se mnogo starih kolekov ne razproda, ako so le do 31. januarja še v veljavi in se vsled tega mora potem jako veliko ostalih starih kolekov uničiti, — le v Ljubljani so jih doslej vsako drugo leto požgali za 30.000 do 40.000 gold. — je finančno ministerstvo z naredbo z dne 8. okt. t. l. št. 28.648 ukazalo, da stari koleki ostanejo še do konca meseca februarja 1885 v veljavi in vsakdo jih tedaj lahko še rabi do tega časa. Po 28. februarju 1885 se pa starih kolekov ni več posluževati; kdor jih do 1. marca 1885 ne porabi, jih lahko zamenja pri tukajšnjem c. kr. deželnem plačilnem uradu (Landeszahlamt) do 30. aprila 1885. Kdor jih do tega časa ne zamenja in jih ima še za nekaj forintov, se potem lahko še s prošnjo obrne do finančnega ministerstva, ki bode do konca julija meseca v posebnih slučajih take prošnje še povoljno reševalo. S temi vrsticami hoteli smo sl. občinstvo še jedenkrat opozoriti, da so nekateri napačnega mnenja, ako mislijo, da se po novem letu ne smejo več posluževati starih kolekov, ki ostanejo, kakor še jedenkrat poudarjamo, do konca februarja 1885 v veljavi in rabi. — Z novim letom dobivale se bodo tudi menjice s slovenskim tekstom in sicer za sedaj le take od 5 kr. do 90 kr., tako da se bo s tem ustreglo mnogokrat izraženej želji slovanskega občinstva. Upamo, da se bode dokazalo, da so slovenske menjice v resnici potrebne bile ter da bodo slovanski trgovci se jih pridno posluževali in povsod zahtevali in dosledno rabili le slovenske menjice.

— (Ljubljansk tiček nam piše): Z dne 21. t. m. nastopili so hudi in žalostni časi za me in za ves tičji rod. Šest stopinj mraza bi tiček dasi težko vender še prestajal, ko bi ga ob jednem ne mučila tudi lakota. V soboto po noči zapal je pa še celo sneg in prikril vso zemljo, tako da ne moremo dobiti niti jednega zrnca, niti nikake hrane za svoj lačen želodeček. Obračam se torej v svojem, svoje rodbine in vsega tičjega rodu imenu do milosrdnih meščanov Ljubljanskih s ponižno prošnjo, da bi nam sedaj po zimi, toda ne samo pod Tivolijem, marveč tudi drugod po mestu in po deželi potresali nekoliko zrnca ali kake druge hrane, da se bomo vsaj jedenkrat v dan oteščali. Milostive gospe, ljubeznive gospodičine, in vse druge zastopnice nežnega spola usmilite se tičjega prosjaka, ki ne prosi samo za-se, marveč za ves tičji rod, dobro vedoč, da ste izredno usmiljenega in dobrega srca. Ko pride zopet ljuba pomlad, Vas bomo v zahvalo razveseljevali z žvrgoljenjem, lepim petjem in uničevali škodljive žužke, gosenice in druge mrčese. Uverjen sem, da uslišite in izpolnite mojo prošnjo. —

— (Prememba posestva.) Hišo v Hrenovih ulicah št. 7, dosedaj lastnino c. kr. profesorja na vadnici g. Josipa Klemenčič-a, kupil je hišni in zemljišni posestnik g. Karol Sirnik.

— (Potres.) Na Vranskem čutili so v 24. dan t. m. jutraj mej 2. in 6. uro pet močnih podzemeljskih sunkov. Tako vsaj poroča „Nr. fr. Presse“.

— (Vabilo k pevskemu večeru), združenemu s plesno zabavo, kateri priredita dolensko pevsko društvo in narodna čitalnica v Rudolfovo v prostorih Narodnega doma v soboto 29. novembra 1884 točno ob polu osmih zvečer. Spored: 1. A. Nedvčd. „Zvezna.“ Moški zbor. 2. Dr. G. Ipavec. „Savska.“ Osmospev. 3. A. Hajdrih. „Jadransko morje.“ Moški zbor. 4. Dr. Benj. Ipavic. „Rožici.“ Mešani zbor. 5. F. Majer. „Tičica.“ Čveterospev. 6. A. Hajdrih. „Hercegovska.“ Moški zbor. Po zvršetku sporeda ples, pri katerem svira oddelek meščanske glasbe. Nečlanovi pevskega društva in narodne čitalnice plačajo ustopnine: posamezniki 50 kr., obitelji 1 gld. Zunanji izvršujoči društveniki, kateri želé sodelovati, vabijo se, da se udeležijo skupnega poskusa v četrtek 27. novembra t. l. ob 6. uri zvečer, ali pa vsaj onega v soboto 29. novembra t. l. popoldne ob dveh.

Odbor dolenskega pevskega društva in narodne čitalnice.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 26. novembra. Danes pričela se je obravnava pred izimnim sodiščem proti skupini 20 anarhistov, ki so s skritim tiskovnim strojem tiskali anarhistične puntarske proglase ter je razširjali. Zatožba se opira deloma na obširne, deloma pa na parcijelne izpovedbe zatožencev. Obravnava določena je na tri dni. V zatožbi navedeni proglasi objavili so se v tajnej seji.

Berolin 26. novembra. „Norddeutsche Allg. Zeitung“ potrjuje, da je medicinska fakulteta v pismu na Schweninger-a se izrekla, da bode z njim le službeno zakonitim potom občevala. Norddeutsche dostavlja, da je ta čin fakultete mej tem že dobil potreben popravek (remedur).

Razne vesti.

* (Zavraten napad na policijskega nadzornika v Bologni.) Poročilo o napadu na policijskega vodjo v Bologni v torek 18. t. m. ni istinito. Tolovajski napaden bil je v istini policijski nadzornik Panzani, ko je korakal omenjenega dne zvečer po neke ozke ulici. Napastnik skoči prednj, rekoč: „Sedaj si pa naš!“ in ga skuša z bodalom v spodnji del života ubosti. A nadzornik se nekako skloni in se izogne nevarnemu sunku, tako da bodalo predre le debelo vrhno suknjo in ga malo rani preko ledij. Ko zločinec napne revolver, mu pade na zemljo in Panzani pahne nasprotnika, ki se v drugič zaleti vanj, na stran. Zdej zločilec nadzornika od zadaj napade in ga rani v ramo, a napadenec ga vrže ob tla, ga potlači in mu izvije orožje iz rok, a se pri tem poslu sam rani na levej roki. Oba skočita zopet kvišku in razoroženi tolovaj pobegne. Panzani, kateri se ima za rešitev zahvaliti izključno le svoje srčnosti in pogumnosti, gre potem domov, soboj noseč ostro bodalo, in naznani napad policijskemu vodstvu. Zločinec je nek Menarini, poznat kot zloglasen socijalist, katerega so že prijeli in zaprli. Tudi nekaj družij njegovih prijateljev in prekucuhov deli so pod ključ, ker se sumi, da so duševni sokrivci groznega napada.

* (Istinita žaloigra na gledališčnem odru.) V Marselles-u je 20. t. m. zvečer v gledališči mej predstavo „Zabavni vlak“ mlada in lepa igralka Gabrijela Geymona, ustopivši se prav spredaj na oder, potegnila iz žepa nabasan revolver in se ustrelila v usta. Nesrečnico, katera je v brezumnosti izvršila samoumor in si spodnjo čeljust popolnem razdrobila, prenesli so teško ranjeno v bolnico. Občinstvo ostavilo je takoj gledališče.

Tujci:

dne 25. novembra.

Pri Slonu: Polak, Kopstein z Dunaja. — Schwarz iz Grada. — Kulka z Dunaja.

Pri Maltai: Reiling iz Prage. — Deininger, Pach, Hock z Dunaja. — Millonek iz Celovca. — Gerber, Waidinger z Dunaja. — Höller iz Ljubljane.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. nov.	7. zjutraj	737.87 mm.	— 16.8°C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	737.32 mm.	— 4.8°C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	739.69 mm.	— 10.0°C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura — 10.5°, za 131° pod normalom.

Dunajska borza

dné 26. novembra t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	55
Srebrna renta	82	75
Zlata renta	103	85
5% marenca renta	96	95
Akcije narodne banke	872	—
Kreditne akcije	302	50
London	123	15
Napol.	9	77
C. kr. cekini	60	15
Nemške marke	125	25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104	—
Ogrska zlata renta 6%	123	60
" " " "	95	45
" " " "	90	35
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	60
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	18

Zahvala.

Za o priliki dolgotrajne mučne bolezni mojega ljubljene sina

VILJEMA MIHALIČA,
izpitanega učiteljskega pripravnika,

izkazanega tolikanj prijaznega sočutja in prijateljstva, za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu in za mnoge krasne vence, izrekanjem vsem, v prvi vrsti pa prečastitemu duhovenskemu svetniku, mestnemu župniku g. Rozman-u, častitim udom slavnega občnega kranjskega veteranskega društva in gospodom učiteljskim pripravnikom, zadnjim tudi za gniljivo nagrobno, svojo najiskrenejšo in prisrčno zahvalo.

V Ljubljani, v 25. dan novembra 1884.

(764)

Jurij Mihalič,
magistratnih pomožnih uradov vodja.

Izvrsten med

(garantiran pitancec)

v plehastih škatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), škatlja 30 kr., se dobiva proti poštenu povzetju ali pa proti gotovi plači. — Dobiva se tudi

med v satovjih.

Ob enem priporočam visokočastiti duhovščini svojo zalogo pravih garantiranih

voščenihi sveč.

OROSLAV DOLENC,
svečar v Ljubljani.

(746—3)

Mejnarodna linija.
Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrsten parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah iz z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Surrey“, 4200 ton, okoli 30. dné novembra.

Kajata za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.**

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,
generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenal Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglayen,** generalnega agenta v Trstu.

Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva oživljuje, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, upliva zelo oživljuje in napravi zobe blesteče bele, a 30 kr.

! Najnovejšo spričalo. !

Vaše blagorodje!

Mnogo let uporabljam Vašo salicilno ustno vodo in salicilni zobni prašek z izvrstnim uspehom in priporočati ja morem vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice.

Spoštovanjem
Anton Slama, župnik.

Vsa navedena sredstva ima vedno sveža v zalogi in jih razpošilja proti poštenu povzetju

lekarna „pri samorogu“

JUL. pl. TRNKOCZY-ja

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 4.

Vsaakej v lekarni Trnkoczy kupljenaj originalnej salicilnej ustne vodi in salicilnemu zobnemu prašku se zastoni priloži obširni pouk, kako zdrave ohraniti zobe in usta

(703—4)

Dr. Spranger-jevo zdravilno mazilo

jemlje takoj pekočino in bolečine vsem ranam in bulam, zabranjuje divje meso, izvleče vsaka ulesa brez razmehtalnega sredstva in brez rezanja skoraj brez bolečin. V kratkem času ozdravi prsnega raka, krvava ulesa, zastarane poškodbe na nogah, zanohtnice, ozebljine, prisadne rane, razpokane roke itd. Hitro pomaga pri kašlju, dušivnemu kašlju, difteritidi, trganju, bolečinah v križi, revmatizmu v členkih. Dobiva se škatljica po 30 kr. pri lekarnarji **J. Swobodi,** v Ljubljani, na Prešernovem trgu. (715—3)

Izveden gostilničar,

ki je zmožen položiti varščino ter je ob enem tudi pek, išče se za nadaljevanje v nekem velikem farnem kraju, samo jedno četrt ure oddaljenem od postaje južne železnice na Kranjskem, blizu nekega rudnika nahajajoče se, dobro opravljene in obilno obiskovane

gostilnice in pekarije.

K gostilni pripada 6 sob, lep vrt za razgled, ameriška ledenica in dobra vinska klet, veliki hlevi in gospodarska poslopja, več oralov njiv, travnikov in gozda. Gostina in pekarija oddasta se tudi brez zemljičca. — Ponudbe na Fran Müller-jev Annoncenbureau v Ljubljani. (754—3)

CITALNIČNA RESTAVRACIJA V LJUBLJANI.

Udano podpisani slav. p. n. občinstvu uljudno naznanja, da je začel točiti izvrstno

staro rumeno vino

grasčaka g. **K. Rudež-a** in izvrstno

Puntigamsko salonsko pivo
à la Pilsen.

Za obilen obisk se toplo priporoča

(761—1)

Ivan Cesarič, restavrant.

Med. dr. Leyér-jevo

milo za lepšanje kože,

popolnem prosto vseh ostrih lužnih in žaltovih tolstnih delov, brez kokusovega oglja, pripravljeno samo iz voljnih, koži ne škodljivih tolst, tedaj ne zapuša grudaste polti in duha po kozlih, kakor kokosove kisline, tedaj se pripo-roča vsem prijateljem lepe kože. To od dr. Leyéra izumljeno milo v najvišji popolnosti ščiščeno milo, koje pri-jetna umijevalna moč vsakega jako hitro in hasnovito po-polni, je zmešano z raznimi parfumi in olepševalnimi dodatki kakor arnica, glicerini, moschus, benzoe, vijoleno, rožno, šmarično milo in milo iz brezovega balzama itd. Dobivajo se v bogatej izbi pri (759—1)

Vaso Petričiči v Ljubljani.

Prodaja posestva.

Lepo posestvo, krasno ležeče tik okrajne ceste **Mo-kronog-Novomesto,** obstoječe iz 8 oralov njiv I. raz-reda, 3 oralov gozda, hiše, gospodarskega poslopja z vrto, proda se iz proste roke. — Nat. neneje poizvé se v uprav-ništvu „Slovenskega Naroda“. (762—1)

K božičnim praznikom!

MARIJA DRENK,

tapeserijska kupčija in predtiskarija

„Pri vezilji“,

(763—1)

priporoča po najnižji ceni

bogato zalogo blaga za **vsakovrstna ročna dela; priče in uzorno izdelane sti-karije,** pliš, svile, prejke, **prof. Jagrovo nrausko volno, druge volne** vseh vrst in barv, nogovice, komašne, rute itd.; **za stika-rije pripravne lepo zrezlane lesenine,** n. pr. za listinje, ključe, ročne prti i. dr.

Naročila za predtisek in stikanje perila
se točno in po najugodnejših pogojih izvrše.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000

mark

kot največji dobitek v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Ham-burske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. à mark	300000
1 dobit. à mark	200000
2 dobit. à mark	100000
1 dobit. à mark	90000
1 dobit. à mark	80000
2 dobit. à mark	70000
1 dobit. à mark	60000
2 dobit. à mark	50000
1 dobit. à mark	30000
5 dobit. à mark	20000
3 dobit. à mark	15000
26 dobit. à mark	10000
56 dobit. à mark	5000
106 dobit. à mark	3000
253 dobit. à mark	2000
6 dobit. à mark	1500
515 dobit. à mark	1000
1036 dobit. à mark	500
29020 dobit. à mark	145
19463 dobit. à mark	200, 150,
124, 100, 94, 67, 40, 20.	

Vkupe 50.500 dobitkov in poleg tega še jedna premija pride v sed-mih razredih gotovo do odločitve.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **100.000 srečk,** od katerih se bode **50.500 srečk,** tedaj več kakor polovica, v sedmih razredih sukcesivno izžrebalo; za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,290.100 mark.

Zaradi mnogih velikih dobitkov, kateri se bodo izžrebali, kakor tudi zaradi največje mogoče garantije za izplačanje dobitkov, je ta loterija jako priljubljena. To vodi po določbah načrta posebna za to nastavljena generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje država.

Posebna prednost te denarne loterije je, da se vseh 50.500 dobitkov že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena obema podpisanim trgovskima hišama in vsaki, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na nje obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi natan-čneje razdelitev dobitkov, čas žrebanja, uloge različnih razredov. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim držav-nim grbom listo dobitkov, katere razločno navaja številke, ki so zadele. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jam-stvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žreba-njem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoni pošiljajo na ogled. Ker pričakujemo k temu novemu žrebanju mnogobrojnih naročil, tedaj prosimo, da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

1. decembrom 1884

doposlati direktno na jednega podpisanih glavnih lote-rijskih bureau.

M. STEIN, VALENTIN & C.,

Steinweg 5,
HAMBURG.

Königstrasse 36—38,
HAMBURG.

Vsak ima pri nas to prednost, da dobi originalne srečke neposredno brez vsacega posredovanja manjših prodajalcev, potem dobi ne le v najkrajšem času po srečkanji, ne da bi zahteval, uradno listino o dobitkih doposlano, temveč tudi originalne srečke vselej po načrtu določenih cenah brez vsacega pribitka. (735—6)